

Het imago van plantsoenheester lijkt langzaam te verdwijnen. *Symphoricarpos* sluit zich meer en meer aan bij de groep sierheesters en wordt steeds vaker als visueel aantrekkelijk product aangeboden. Ook bij de snijheesters groeit de belangstelling.

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: www.visionspictures.com

Van oudsher is *Symphoricarpos* een plant voor het plantsoen. Vooral omdat deze plant makkelijk vermeerderd en ijzersterk is. Het geslacht, dat circa zestien bladverliezende soorten telt, is niet meer weg te denken uit de stadplantsoenen waarbij *S. x chenaultii* 'Hancock' veruit de meest aangeplante vorm is. Vrijwel alle soorten groeien van oorsprong in Noord-Amerika, alleen de bij ons weinig voorkomende *S. sinensis* is afkomstig uit China. De soorten komen in de meest uiteenlopende omstandigheden voor en sommige zijn extreem winterhard en verdragen zware schaduw. Niet voor niets dus dat de plant in het openbaar groen zo populair is. Extra voordeel bij aanplant in plantsoenen is dat verschillende soorten zich via ondergrondse uitlopers verspreiden en zo een ondoordringbaar geheel vormen.

Symphoricarpos behoort net als onder andere *Weigela*, *Sambucus*, *Viburnum* en *Lonicera* tot de kamperfoeliefamilie, de *Caprifoliaceae*. De geslachtsnaam is samengesteld uit de Griekse woorden 'sumphorein' (opeenhopen) en 'karpōs' (vrucht). De naam is goed gekozen want kenmerkend voor de meeste soorten zijn de opvallende witte, roze of paarsrode bessen - alleen bij *S. sinensis* zijn de bessen blauwzwart - die elk najaar verschijnen en in compacte trossen aan het einde van de twijgen staan. Die bessen worden jaarlijks voorafgegaan door een bescheiden bloei van relatief kleine, groenwitte tot fletsroze bloemen.

SNEEUWBES

S. albus groeit van nature in Zuid-Alaska en Canada. Daar vormt deze tot twee meter hoge struik recht opstaande stengels waaraan in mei en juni lichtroze bloemen verschijnen. Ook de variëteit *S. albus* var. *laevigatus* komt uit die regio. Deze laatste heeft een groeiwijze die bestaat uit een wirwar van dunne twijgen die eerst nog recht omhoog groeien, maar later iets doorbuigen. Omdat de plant zich via ondergrondse uitlopers verspreidt, ontstaat vaak het

Symphoricarpos 'Greenpearl Fantasy'

Meer sierwaarde bij *Symphoricarpos*

eerder genoemde ondoordringbare geheel. Snoei wordt echter door alle *Symphoricarpos* zeer goed verdragen en in cultuur gebeurt het dan ook vaak dat planten om de paar jaar tot de grond toe worden afgeknippt.

De grijsgroene bladeren van *S. albus* var. *laevigatus* zijn klein en bijna rond van vorm. Aan de jonge scheuten is het blad vaak iets gelobd. In het voorjaar verschijnen kleine roze bloemen, maar het zijn de nazomerse bessen waaraan de plant zijn populariteit dankt. Die bessen zijn 1 tot 1,5 centimeter in doorsnede en hebben een sneeuw witte kleur. Zijn Nederlandse naam sneeuwbes heeft het plantengeslacht aan deze soort te danken. Tot ver in de winter, wanneer al het blad van de plant is gevallen, blijft de heester opvallen met zijn overdaad aan bessen, geen vogel die er interesse in heeft.

DRIE GROEPEN

Belangrijk voor de ontwikkelingen binnen het geslacht *Symphoricarpos* was de komst van twee hybriden. *S. x chenaultii* is een kruising tussen *S. microphyllus* en *S. orbiculatus* en *S. x doorenbosii* is - zeer waarschijnlijk, want over de juiste ouderplanten wordt nog getwijfeld - een kruising tussen *S. x chenaultii* en *S. albus* var. *laevigatus*.

S. x chenaultii is een bijna twee meter hoge heester met klein blad en kleine, rode bessen. Bekendste cultivar is 'Hancock' die gesloten bodembedekkend groeit. Ook de andere cultivars worden vooral geprezen om hun dichte bodembedekkende habitus. In de zoektocht naar grotere bessen ontstond *S. x doorenbosii*. 'Mother of Pearl' is een van oudsher bekende cultivar. Deze forse groeier produceert witte bessen die een lilaroze blos hebben. Later kleuren de bessen vaak geheel roze.

Vanwege de twijfel bij met name de herkomst van *S. x doorenbosii* zijn de recente nieuwkomers binnen het geslacht *Symphoricarpos* onderverdeeld in drie groepen: White Berry Group, Pink Berry Group en Groundcover Group. Bij de eerste twee groepen ligt de nadruk op de bessen, de derde groep - allemaal afkomstig van *S. x chenaultii* - heeft bodembedekking als meest positieve eigenschap. Elke groep kent inmiddels enkele door een recente sterrenkeuring bekroonde cultivars. Zo heeft de White Berry Group cultivars die variëren in hoogte, compactheid en besgrootte en de Pink Berry Group cultivars die vooral variëren in besdracht, besgrootte en beskleur. Het volledige keuringsrapport is te lezen in de Dendroflora nr. 49.